

KOMINTERNIN

Kaikkien maiden proletariaatit, liittykää yhteen!

VII

**MAAILMAN-
KONGRESSI**

WAN MIN JA TSHOU HO-SIN

**KIINAN
VALLANKUMOUKSEN
KYSYMYKSIÄ**

KIRJA • PETROSKOI 1925

WAN MIN JA TSHOU HO-SIN

**KIINAN
VALLANKUMOUKSEN
KYSYMYKSIÄ**

*KOMINTERNIN
VII MAAILMANKONGRESSISSA
PIDETYT PUHEET*

PETROSKOI 1935.
VALTION KUSTANNUSLIKE KIRJA

ВАН МИН И ЧЖОУ ХО СИН:

ВОПРОСЫ КИТАЙСКОЙ РЕВОЛЮЦИИ

KIINAN VALLANKUMOUS NOUSSA*)

WAN MININ PUHE
KOMINTERNIN VII MAAILMANKONGRESSISSA
ELOKUUN 7 pñä v. 1935.

*) Puhe julaistaan lyhennettynä "Pravdan" (N:o 218 v. 1935) mukaan.

Toverit! Sen johdosta, että imperialismin hyökkäys siirto- ja riippuvaisten maiden kansoja vastaan on yltynyt, sekä sen, että sorrettujen kansojen kansallinen vapausliike imperialismia vastaan on kasvanut kaikissa siirto- ja puolisiirtomaissa, saa kysymys imperialismivastaisesta yhteisestä kansanrintamasta erikoisen tärkeän merkityksen, kuten тов. Dimitrov aivan oikein osoitti.

Ennenkuulumaton kansallinen kriisi

Ottakaamme Kiina ensimmäisenä esimerkkinä. Eräät ajattelevat, että kun kerran Kiinassa neuvostovallankumous on jo voittanut huomattavassa osassa maan alueesta ja luokkataistelu on tavattomasti kärjistynyt, niin kysymyksellä imperialismivastaisesta kansanrintamasta ei enää ole mitään merkitystä. Tämä on suuri virhe. Tosiasiat puhuvat juuri päinvastaista. Tosiasiat ovat selvästi osoittaneet ja osoittavat, että tällä hetkellä Kiinassa kysymyksellä imperialismivastaisesta kansanrintamasta on ei vain ensiarvoinen, vaan sanoisinpa — ratkaiseva merkitys.

Minkä tähden? Sentähden, että Kiina elää ennenkuulumatonta kansallista kriisiä. Tämän ennenkuulumattoman kansallisen kriisin ovat aiheuttaneet ensi sijassa Japanin imperialismin kasvava sotilaallinen, poliittinen ja taloudellinen laajentuminen sekä Gomindanin hallituksen ennennäkemätön, mitä häpeällisin kansallinen petos. Vuoden 1931 Mandshurian tapahtumista lähtien, s.o. vajaassa 4 vuodessa, on Japanin imperialismi Kiinan alueesta melkein

puolet osittain miehittänyt ja osittain saattanut tosiasiallisesti Japanin sotilaspäälystön rautakoron alle.

Mandshurian jälkeen — Shehe, Shehen jälkeen — Kiinan Suuren muurin ympärillä oleva vyöhyke ja Shanghai-guan, Shanghaiguanin ja Kiinan Suuren muurin strategisten asemien jälkeen — niinkutsutut "Nandunin demilitarisoidut piirit", "Nandunin demilitarisoitujen piirien" jälkeen — Hebein, Tshaharin ja Suijuanin maakuntien tosiasiallinen valtaus Japanin sotavoimilla. Järjestelmällisesti toteutetaan käytännössä Tanakan memorandumissa määriteltyä suunnitelmaa Kiinan täydellisestä hävittämisestä valtiona.

Viimeisten vuosien aikana Tshan Kai-shi, Van Tsin-vei Tshan Sjue-ljan ja muut kansan kavaltajat — Huan Fu, Jan Jun-tei, Van Ji-tan, Tshan Tshu-jin y.m. ovat myyneet "vastaanpanemattomuus"-politiikallaan maakuntiamme toinen toisensa jälkeen, ovat hyväksyneet Japanin vaatimukset toinen toisensa jälkeen; samanaikaisesti he käyvät veristä sotaa omaa kansaansa vastaan ja tukahduttavat kaikenlaisen joukkoliikkeen, joka pyrkii vastustamaan Japania ja pelastamaan isänmaan, verhoavat toimintansa demagogialla, että "ensin on välttämätöntä saada aikaan sisäinen rauha, ja vasta sitten vastustaa ulkoista vihollista". Viime aikoina nämä isänmaan kavaltajat ovat harjoittaneet tunnuslauseella "Kiinan ja Japanin yhteistyöskentelystä" niin julkista ja häpeällistä itsensä myynnin ja antautumisen politiikkaa, että sellaista ei tunne Kiinan eikä koko maailman historia.

Jos tällainen asiantila jatkuu edelleen, niin ilmeisesti Japanin imperialistiset ryövärit tulevat vähitellen anastamaan muutkin maakuntamme. Ja siten meidän maamme, jolla on ihmiskunnan historiassa vanhin, viisituhatuotinen kulttuuri, tulee lopullisesti muutetuksi siirtomaaksi ja meidän maailman suurin 450-miljoonainen kansa tulee saatetuksi täydelliseen orjan asemaan.

Yhtenäinen imperialismivastainen kansanrintama

Kysymys on asetettu suoraa: joko on vastustettava imperialismiin hyökkäystä — ja se merkitsee elämää, tai on kieltäydyttävä vastustamasta ulkoista hyökkäystä — ja se merkitsee kuolemaa. Kasvavan kansallisen kriisin olosuhteissa ei ole muuta keinoa Kiinan pelastamiseksi kuin koko suuren kansamme yleinen mobilisointi ratkaisevaan ja säälimättömään taisteluun imperialismia vastaan. Ja samanaikaisesti kommunistisella puolueella ei ole muuta keinoa Kiinan kansan yleiseksi mobilisoimiseksi pyhään kansalliskumoukselliseen taisteluun imperialismia vastaan kuin yhtenäinen, imperialismivastainen kansanrintamataktiikka.

Kiinan kommunistinen puolue on viime aikoina soveltanut ja sovelluttaa imperialismivastaista yhteisrintamataktiikkaa.

Kommunistit järjestivät työläisten yleislakon Shanghaiin kaikissa japanilaisissa kutomotehtaissa tukeakseen XIX armeijan taistelua; silloin meidän Shanghaiin puoluejärjestömme muodostivat lukuisia työläisten ja ylioppilaiden aseistettuja joukko-osastoja osallistumaan rintamataisteluihin, liikenne-, yhteys-, tiedustelu-, varustelu-, Punaisen Ristin y.m. joukkueita avustamaan ja turvaamaan rintaman selkäpuolen; silloin keskus-neuvostohallitus lähetti vaikeasta finanssiasemastaan huolimatta kymmeniä tuhansia dollareita työläisten sankarillisen japanilaisvastaisen lakon tukemiseksi.

Mutta kuitenkin täytyy kaikella vakavuudella todeta se tosiasia, että Kiinan kommunistinen puolue ei vielä näihin mennessä ole onnistunut toteuttamaan tätä taktiikkaa todella johdonmukaisesti ja virheettömästi.

Esimerkiksi Shanghaiin sankarillisen puolustuksen aikana Kiinan kommunistisen puolueen olisi pitänyt muodos-

taa laaja yhtenäinen imperialismivastainen rintama kaikkien niiden kanssa, jotka tukivat XIX armeijan aseellista taistelua Japanin miehitysjoukkoja vastaan; mutta eräitten puolueen johtohenkilöiden virheellisen asenteen takia, jotka johtohenkilöt katsoivat mahdottomaksi tunnuslauseen "Työläisten, talonpoikien, sotilaiden, kauppiaiden ja intelligenssin liitosta", ei muodostettu todella laajaa japanilaisvastaista kansanrintamaa. Kiinan kommunistisen puolueen olisi pitänyt järjestää Shanghaissa yleislakko ja saada aikaan työläisten aseistaminen kaikkien punaisten, reformististen ja gomindanilaisten ammattiliittojen laajan yhteisrintaman pohjalla Japanin imperialismia vastaan; mutta ammattiliittotyöntekijöidemme oikeisto-oppportunistisen sabotaashin ja vasemmistolahkolaismaisten virheiden takia tunnuslausetta yleislakosta ei toteutettu, ja työläisten aseistamista rintamalle lähettämiseksi toteutettiin suhteellisesti mitättömässä määrässä.

Futsjanin tapahtumien aikana Kiinan kommunistisen puolueen olisi myöskin pitänyt ottaa lähtökohdaksi se, että nämä tapahtumat olivat suoranaishana tuloksena Punaisen armeijan vetoomuksesta, joka koski taistelusopimuksen sovimista gomindanilaisten sotilasosastojen kanssa yhteisestä taistelusta Japanin imperialismia ja sen agenttia Tshan Kai-shia vastaan, ja että tämän takia oli tarpeellista kaikella vakavuudella suhtautua XIX armeijaan ja Futsjanin hallitukseen omana liittolaisena. Mutta puolueemme eräitten johtohenkilöiden mekaanisen asenteen takia, joka koski taistelua sitä vastaan, että "yritettiin löytää Kiinan kehityksen kolmas tie, s.o. sellainen, joka ei ole neuvostotie eikä gomindanilainen tie", Kiinan kommunistinen puolue ei arvioinut oikealla tavalla Futsjanin tapahtumien poliittista merkitystä. Tästä johtui sotilaallinen virheemmekin, koska sen sijasta, että oltaisiin käyty yhdessä XIX armeijan kanssa aseellista taistelua Tshan Kai-

shia vastaan tärkeimmällä Koillisella rintamalla — Tsjan-sissa ja Futsjanissa, Kiinan Punaisen armeijan sotilaallinen johto päätti viedä joukko-osastonsa pois tältä rintamalta ja siirtää ne etelä- ja länsisuunnalle iskun antamiseksi Tshan Kai-shiin sotajoukkojen selkäpuoleen. Ja täten se ei kyennyt antamaan ajoissa todellista ja vakavaa apua XIX armeijan taistelulle.

Puolueemme tulee kehittää imperialismivastaisen kansanrintaman taktiikkansa kaikkein rolikeimpaan, kaikkein laajimpaan ja kaikkein mahtavimpaan laajuuteen, jotta Kiinan kansa sen avulla voisi mahdollisimman nopeasti todella liittyä yhteen taistellakseen yhdessä isänmaansa pelastamiseksi.

Miten on tämän Kiinan kommunistisen puolueen taktiikan edelleen kehityttävä? Minun mielestäni ja Kiinan kommunistisen puolueen koko KK:n mielestä sen tulee kehittyä siten, että yhdessä Kiinan neuvostohallituksen kanssa käännytään koko kansan puoleen, kaikkien puolueiden, ryhmien, joukko-osastojen ja kaikkien huomattavien poliittisten ja yhteiskunnallisten toimihenkilöiden puoleen ehdotuksella, että järjestetään yhdessä meidän kanssa yleiskii-nalainen yhdistetty kansallisen puolustuksen kansanhallitus. (Suosionosoituksia.)

Ja samalla Kiinan kommunistisen puolueen tulee kaikella vastuunalaisuudella ilmoittaa avoimesti koko kansalle, että se tervehtii sitä, että tähän yhdistettyyn kansallisen puolustuksen kansanhallitukseen osallistuvat neuvostohallituksen edustajien rinnalla kaikki ne, jotka eivät halua olla siirtomaaorjia, kaikki sotilaat ja komentajat, jotka ovat valmiit kääntämään ascensa kansansa ja isänmaansa puolustamiseksi, kaikki puolueet, ryhmät ja järjestöt, jotka haluavat osallistua pyhään kansalliseen vapaustaisteluun, koko Gomindania ja sinipaitaisten liiton jäsenenä oleva rehellinen nuorisö, joka todella rakastaa kansaansa ja maa-

tansa, kaikki kiinalaiset emigrantit, jotka haluavat pelastaa isänmaansa, ja kaikki vähemmistökansallisuuksien veljet, jotka ovat imperialistien ja niiden agenttien — kiinalaisten militaristien sironnalla.

Jotkut ajattelevat niin, että Kiinan kommunistisen puolueen tällaisella ehdotuksella on ennen kaikkea vain agitatio-propagandallinen luonne ja että se ei voi johtaa todellisiin tuloksiin. Tämä, toverit, on aivan väärin.

Tämä puolueemme ehdotus perustuu aivan reaalsiin objektiivisiin ja subjektiivisiin tekijöihin. Kiinan objektiivinen tilanne todistaa kaunopuheisesti, että puolueemme tällaisen ehdotuksen toteuttaminen on mahdollista. Tämän todistamiseksi voin luetella teille monia ja monia tosiasioita, jotka näyttävät teille selvästi täydellisen kuvan nykyäivien Kiinan todellisuudesta. Tässä kuvassa heijastuvat selvästi ne siirtymiset ja muutokset voimien suhteessa Kiinassa, jotka osoittavat, että aseellisen vastarinnan ja isänmaan pelastamisen välttämättömyysaate on vallannut jo ei vain mitä laajimmat kansanjoukot, vaan myös huomattavat osat gomindanilaisista joukko-osastoista päällystöineen sekä myös Kiinan monet huomattavat poliittiset ja yhteiskunnalliset toimihenkilöt.

Tämän todisteeksi kerron teille seuraavista tosiasioista ja todellisten ihmisten töistä.

1. XIX armeijan sankarillinen japanilaisvastainen Shanghain puolustus tammi-, helmi-, ja maaliskuussa v. 1932. XIX armeija oli kokoonpantu gomindanilaisista joukko-osastoista. 2—3 vuoden ajan se kävi Tshan Kai-shin käskystä taistelua myöskin Punaista armeijaamme vastaan ja kärsi useita tappioita. Mutta 18. IX—1931 Mandshurian tapahtumien jälkeen ja varsinkin Japanin Shanghain tekemän hyökkäyksen ja japanilaisvastaisten kansan liikehtimisien yhteydessä tämä XIX armeija käänsi ascensa vastoin Nankingin hallituksen käskyä komenta-

jiensa Tsan Tin-kain, Tshan Guon-leon, Un Tshao-junin y.m. johdolla Japanin imperialismia vastaan ja siten kirjoitti yhden maineikkaimmista sivuista Kiinan kansan vapautustalon historiaan.

2. Futsjanin tapahtumat vuoden 1933 lopulla ja vuoden 1934 alussa. Samoien komentajien johtama XIX armeija, joka katkerasta kokemuksestaan oli tullut vakuutetuksi Nankingin hallituksen ja Gomindanin mitä häpeällisimmistä kansallisesta petoksesta (esimerkiksi Tshan Kai-shi lähetti joukko-osastonsa Shanghaiin puolustuksen aikana aseistariisumaan XIX armeijaa, ja ainoastaan sen johdosta, että lähetetyt joukko-osastot siirtyivät omavaltaisesti XIX armeijan puolelle taistellakseen yhdessä Japanin imperialismia vastaan, Tshan Kai-shin suunnitelma jäi toteuttamatta) ja joka oli kuohuksissaan sotatoimintojen johdosta omaa kansaa, s.o. Punaista armeijaa vastaan, — solmi Punaisen armeijan kanssa taistelusopimuksen yhteisestä taistelusta Japanin imperialismia ja sen agenttia Tshan Kai-shia vastaan ja uudestaan ei ainoastaan kääntänyt aseitaan kansan vihollista — Tshan Kai-shia vastaan, vaan myöskin avoimesti julisti eroavansa Gomindanista ja järjestävänsä Nankingista riippumattoman, itsenäisen kansanhallituksen. Näihin Futsjanin tapahtumiin osallistuivat vieläpä sellaiset tunnetut suurmilitaristit kuin Tshan Min-tshu, Li Di-Shen y.m.

3. Kenraalien Di Hun-tsanin, Fan Tshan-un, Sun Tjan-tinin y.m. johtamien gomindanilaisten armeijakuntien japanilaisvastaiset ja tshankaishivastaiset aseelliset esiintymiset Pohjois-Kiinassa v. 1933. Parhaimpina todistuksena näiden armeijakuntien ja osittain niiden komentajiston radikalisoitumisprosessista on kenraali Di Hun-tsanin menettely. Ollessaan gomindanilaisten joukko-osastojen 30-nnen armeijakunnan komentajana kenraali Di Hun-tsan kävi, Tshan Kai-shin käskystä, armeijakuntansa kanssa

2 vuoden ajan sotaa IV Punaista armeijaa vastaan Henanin — Hubein — Anhuin rintamilla. Ihastuen Punaisen armeijan ja punaisten partisaanien vapaustaistelussaan osoittamaan sankaruuteen ja suuttuen Nankingin hallituksen yhtämittäisestä petoksesta Japanin etujen hyväksi, kenraali Di Hun-tsan tuli käsittämään kansan puolelle siirtymisen välttämättömyyden.

Jonkun ajan kuluttua hän peräänantamattomasti pyysi ja vaati Kiinan kompuolueen KK:aa hyväksymään hänet puolueen riveihin. Puolueemme KK hyväksyi hänet puolueeseen. Siitä lähtien hän työskenteli kommunistina täyttäen puolueen kaikki osoitukset ja ohjeet. Hän kulutti rahansa ja omaisuutensa vallankumouksen ja kansan hyväksi. Kun hänen aktiivinen työnsä sotilaallisten ja kansan voimien kokoamiseksi isänmaan pelastamiseksi järkytti koko Pohjois-Kiinaa, niin Tshan Kai-shi järjesti Japanin imperialismiin avulla aluksi murhayrityksen Di Hun-tsanin vastaan; murhayrityksessä vaikeasti haavoittunut Di Hun-tsan vangittiin ja mestattiin Peipingissä Tshan Kai-shin käsikystä. Koko kiinalaisen ja ulkomaalaisen lehdistön ilmoituksen mukaan tov. Di Hun-tsan ja hänen kannattajansa Shen Jin-tshi käyttäytyivät mitä vaikeammasta fyysillisestä tilastaan huolimatta Gomindanin oikeuden edessä ja mestauksen aikana järkkymättöminä ja uskollisina kansallissankareina ja kansan taistelijoina. Molemmat luettelivat oikeudessa voimakkaasti ja suuttuneina Gomindanin luke mattomat rikokset kansaa ja maata kohtaan. Molemmat he huudahtivat mestauksen edellä: "Eläköön Kiinan kommunistinen puolue! Alas Japanin imperialismi ja sen gomindanalaiset agentit!"

4. Perustoimintaohjelman julkaiseminen v. 1933 Kiinan kansan kansallisen sodan järjestämisestä Japanin imperialismia vastaan, jossa toimintaohjelmassa on tuhansia allekirjoituksia, eusimmäisenä Sun Tsin-linin allekirjoitus.

Voidaanko epäillä, että kansallisen ja yhteiskunnallisen

kriisin edelleen syvetessä kaikki paras ja kaikki rehellinen Kiinan yhteiskunnassa nousee taisteluun kansansa ja isänmaansa pelastamiseksi imperialismin ja sen agenttien orjuudesta!

Punaisen armeijan ja neuvostojen voimat kasvavat Kiinassa

Kiinan kommunistisen puolueen ehdotuksen reaalisuus pohjautuu ei ainoastaan maan objektiiviseen tilanteeseen, vaan myöskin subjektiivisen tekijän, s.o. Punaisen armeijan ja neuvostojen voimien kasvuun.

Kominternin TPK:n XIII täysistunnon jälkeen, 1½ vuoden aikana, Kiinan Punainen armeija on saavuttanut uuden suuren voiton. Tsjansin-Futsjanin entisessä keskusneuvostopiirissä olleet Punaisen armeijan päävoimat poistuivat Kiinan kompuolueen KK:n ja keskus-neuvostohallituksen johdolla menestyksellisesti Tshan Kai-shin melkein miljoonaisen armeijan strategisesta piirityksestä¹; Punainen armeija murskasi vihollisen renkaan etelä- ja länsirintamalla sekä suoritti sankarillisen marssin Tsjansista Luoteis-Kiinaan. Kulkiessaan 9 maakunnan alueen kautta, voittaessaan korkeat vuorenharjanteet, tietttömyyden ja mahtavat joet, kulkiessaan taistellen yli 3 tuhatta kilometriä (t o v. Manuilski: "Eläköön Kiinan sankarillinen Punainen armeija!" Myrskyisiä suosionosoituksia.), Kiinan Punaisen armeijan päävoimat osoittivat kansalaissodan historiassa ennennäkemätöntä sankaruutta ja sotataittoa. Punainen armeija täytti ajoissa pääsuunnitelman Sytshuanin siirtymisestä, yhdistyi punaisten asevoimien toisen perusosan (IV armeijan) kanssa Tshendun kaupungin lähistöllä ja muodosti yhdessä sen kanssa niin laajan ja lujan uuden keskusneuvostopiirin, johon kuuluu

¹ Wan Min näytti tämän havainnollisesti kartalta, Toim.

osia Guitshoun, Sytshuanin ja Sikanin, Junnanin, Gansun ja Shensin maakunnista, että sellaista ei aikaisemmin vielä tunnettu.

Ja Punaisen armeijan elävä voima ei ole missään neuvostopiirissä viimeaikaisten raskaiden taistelujen kautena pienentynyt, vaan huomattavasti suurentunut. Vihamielisen ulkomaisen ja kiinalaisen lehdistön tietojen mukaan Punaisen armeijan säännöllisten joukko-osastojen miesluku lähentelee jo puolta miljoonaa henkilöä.

Sitäpaitsi aikaisemmin kaikki Punaisen armeijan suuret ryhmät olivat hajallaan eivätkä olleet yhteydessä toistensa kanssa; nyt ne sensijaan ovat joko yhdistyneet alueellisesti tai ovat pystyttäneet partisaani- tai muunlaisen yhteyden keskenään. Aikaisemmin Punaisen armeijan päävoima oli Tsjansin ja Futsjanin maakuntien piireissä, jotka olivat suuresti nääntyneet taloudellisessa suhteessa monivuotisen sodan ja vihollisen joka puolella järjestämän saarron johdosta; nyt Punaisen armeijan päävoima on vallannut laajat alueet Sytshuanissa, Sikanissa, Guitshoussa, Ganßussa ym., missä mahdollisuudet armeijan varustamiselle ja sen joukko-osastojen miehistön täydentämiselle ovat mittaamattomasti suuremmat, missä on helpompi järjestää sotilaallinen puolustus ja missä vihollisen on paljon vaikeampi toteuttaa hyökkäyssuunnitelmia ja vielä vaikeammin sotilaallista piiritystä.

Punaisen armeijan viimeisen kauden suurta voittoa todistaa myöskin se tosiasia, että Kiinan kommunistisen puolueen KK:n tunnuslauseet Punaisen armeijan säännöllisten joukko-osastojen miesluvun suurentamisesta miljoonaan ja neuvostopiirien alueen laajentamisesta niin paljon, että niiden asukasluku kohoaa 100 miljoonaan, voivat tulla täysin reaalisiksi lähitulevaisuudessa. (Suosionosoituksia.)

Tämä Kiinan Punaisen armeijan ja neuvostojen uusi historiallinen voitto antaa epäilemättä niille mahdollisuuden esiintyä vielä suuremmassa määrässä ja suuremmalla voimalla koko Kiinan kansan johtajana ja yhdistävänä keskuksena Japanin aseellisen vastustamisen puolesta ja isänmaan pelastamiseksi.

Todistuksena subjektiivisen tekijän voimistumisesta on ei ainoastaan Kiinan Punaisen armeijan ja neuvostojen voimien kasvu, vaan myöskin Kiinan kommunistisen puolueen voimien kasvu. Se on jo tullut puolueeksi, jossa on melkein puoli miljoonaa jäsentä, ja se on vallannut puolelleen neuvostopiireissä ei vain työläisten enemmistön, vaan myöskin kansanjoukkojen enemmistön.

Kiinan kommunistisen puolueen kasvusta ja bolshevoitumisesta on todistuksena ennen kaikkea se tosiasia, että se on kyennyt Kominternin leniniläis-stalinilaisen linjan pohjalla takomaan ja karkaisemaan kansallisen taistelun ja luokkataistelun ankarassa koulussa satoja ja tuhansia taistelijoita, jotka ovat uskolliset vallankumouksen asialle, on kyennyt luomaan lahjakkaita ja taistelukykyisiä kaadereita, jotka eivät pelkää vaikeuksia, vaan menevät vaikeuksia vastaan voittaakseen ne. Näiden taistelijoiden joukossa on sellaisia huomattavia puolue- ja valtiollisia toimihenkilöitä kuin t.t. Mao Tse-dun, Tshan Go-tao, Sjai-Jin, Tshou En-luei, Bo-Gu, Tshan Un-tjan, Lin Tsu-han, Van Dja-sjai ym.; heidän joukossaan on sellaisia legenda-maisia sotilaskomentajia kuin t.t. Tshu De, Pen De-huei, Sjui Sjan-tshan, Ho Lun, Do Dshen-tan, Tshan Tsan-hao, Sjao Ke, Lin Bjao, Lo Bin-guei, Lju Bei-tshen ym.; heidän joukossaan on sellaisia kansallissankareita ja luokkataistelijoita kuin t.t. Pyn Jei, Jan Jy, Tsju Tsju-bo, Lo Den-sjan. Tsai Ho-shen (Kiinan kommunistisen puolueen KK:n politbyron jäsen), Den Tshun-sja (KK:n jäsen), Jun Dei-jin (puolueen KK:n jäsen ja Kiinan kommunistisen nuorisoliiton johtaja), Tshen Juan-dao, Ho Tsyi-shu (huomattavia

johtajia taistelussa lilisanovilaisuutta vastaan), Mo Pin-lan (huomattavia kommunisteja), joiden bolshevistinen järkkymätön kestävyys vihollisen harjoittamista kidutuksista ja vankilajulmuuksista huolimatta sekä joiden sankarillinen kuolema on antanut taisteluesimerkkiä jokaiselle kommunistille ja herättänyt ihastusta koko Kiinan yhteiskunnallisessa mielipiteessä; heidän joukossaan on sellaisia pelottomia, sankarillisia taistelijoita kuin t.t. Huan Guntsheo (puolueen KK:n jäsen, V Punaisen armeijan komentaja), Shen Tsei-min (puolueen KK:n jäsen), Lu Ji (II Punaisen armeijan poliittinen komisaari), Sjun Huei-tshou (Punaisen armeijan VII armeijakunnan komisaari), jotka taistelivat viimeiseen veripisaraansa saakka neuvostojen ja Punaisen armeijan asian puolesta; heidän joukossaan on sellaisia kuuluisia kansallissankareita kuin t.t. Sun Sjaobao, Fan Vy-jui ja ym., jotka uhrasivat elämänsä ratkaisevimmissa taisteluissa Shanghaiin sankarillisen puolustuksen aikana. Tum Tsan-shjun, Bei Jan ym., jotka sankarillisesti uhrasivat elämänsä taistelussa japanilaisia miehitysjoukkoja vastaan Mandshuriassa. Ja heidän joukossaan on sellaisia verrattomia komentajia ja polittyöntekijöitä Kiinan työläistalonpoikaisen Punaisen armeijan kuuluisassa etujoukossa kuin t.t. Fan Tshi-min, Lju Tshuju-si, Van Tshu-tshi, jotka vihollisen oikeuden edessä ovat pitäneet korkealla Punaisen armeijan ja kommunistisen puolueen mainehikasta lippua ja ovat saaneet osakseen Kiinan kaikkien parhaiden ihmisten myötätunnon ja kunnioituksen.

Kiinan kommunistisen puolueen ideologinen, poliittinen ja organisatorinen kasvu on selitettävissä sillä, että se on leniniläisen Kominternin johdon alainen, sillä, että se voi käyttää hyväkseen Kominternin kaikkien seksioiden kokemukset ja avun sekä ennen kaikkea Kominternin johtavan seksian — NKP(b):n mitä rikkaimmat kokemukset. Kasvustaan saa puolueemme kiittää sitä, että se on uskollinen sen henkilön opille, joka Vladimir Iljitshin kuo-

leman jälkeen on kehittänyt edelleen marxismin-leninismien teoriaa ja taktiikkaa yleensä sekä erikoisesti marxismin-leninismien teoriaa ja taktiikkaa siirtomaiden vallankumouksissa, joka on teoreettisesti muokannut Kiinan vallankumouksen strategian ja taktiikan perusteet, — s.o. suuren Stalinin opille. (Kauankestäviä suosionosoituksia, huutoja "hurraa", "banzuei", edustajistojen tervehdyspuuhduksia.) Ja juuri Kiinan kommunistisen puolueen voimien kasvu antaa sille mahdollisuuden asettaa rohkeasti ja päättävästi, uudella tavalla kysymyksen imperialismivastaisesta yhteisrintamasta.

Eräät ajattelevat, että tämä Kiinan kommunistisen puolueen ehdotus on vuorojärjestyksessä oleva manööveri eikä reaalista politiikkaa. Toverit, tämä on myöskin aivan väärin.

Minkätähden? Sentähden, että nämä henkilöt eivät käsitä sitä totuutta, että kommunistisella puolueella ei ole muita etuja kuin kansan edut. Eikö imperialismin aseellinen vastustaminen ja isänmaan pelastaminen vastaa Kiinan kansan etuja? Tietenkin vastaa! Kiina on meidän isänmaamme! Kiinan kansakunta — se on kommunistit, Punainen armeija ja isänmaamme kaikki pojat ja tyttäret!

Kuolemattomia sankareita

Kiinan vallankumous tarvitsee tukea ensi sijassa kaikkien imperialististen suur maiden työläisten puolelta. Sallikaa minun tämän yhteydessä kiittää koko Kiinan kansan nimessä тов. Dimitrovia, joka kongressin nimessä vakuutti Kommunistisen Internationaalien lujan päättäväisyyden tukea Kiinan kansan taistelua sen vapauttamiseksi kaikista imperialistisista ryöväreistä ja niiden kiinalaisista agenteista. Te, toverit, koko maapallon proletariaatin ja sorret-

tujen kansojen edustajat, hyväksyitte täydellisesti tämän tov. Dimitrovin vakuutuksen tulisilla suosionosoituksillanne ja kunnianosoituksillanne.

Tämän yhteydessä minun on ilmoitettava teille eräästä järkyttävästä historiallisesta todellisen vallankumouksellisen internatsionalistisen solidaarisuuden teosta, jonka 2 kuukautta sitten suoritti sankarillinen japanilainen toverimme. Kesäkuun 23 p:nä kuluvaan vuoteen Itä-Girinissä, Linanin kihlakunnassa japanilainen sotilasautonkuljettaja toi kuorma-auton, johon oli lastattu 60 tuh. kiväärin- ja konekiväärinpatroonaa, granaatteja ja pommeja, syrjäiseen vuoristoseutuun, jossa tavallisesti piileskelee japanilaisvastaisia kiinalaisia partisaanijoukkueita. Pitkistä etsiskelyistä huolimatta hän ei kuitenkaan löytänyt kiinalaisia partisaaneja. Lähellä kajahtelivat jo hyökkäävän japanilaisen joukko-osaston laukaukset. Silloin japanilainen autonkuljettaja päätti lopettaa itsensä.

Kiinalaiset partisaanit torjuivat japanilaisen joukko-osaston hyökkäyksen ja aikaseen aamulla kesäkuun 24 p:nä he löysivät vuoristotieltä kuorma-auton, jossa oli kuollut autonkuljettaja. Hänen taskustaan löydettiin jäähyväiskirje, joka oli osoitettu heille. Tässä kirjeessä japanilainen autonkuljettaja kirjoitti:

”Kalliit toverit japanilaisvastaisesta kansanarmeijasta ja kaikista japanilaisvastaisista partisaanijoukkueista!

Minä lähetin teille pienen lahjan — 60 tuh. patroonaa ja paljon käsigranaatteja ja pommeja. Minä olisin tahtonut henkilökohtaisesti puhua teidän kanssanne siitä rajattomasta rakkaudesta, solidaarisuudesta ja kunnioituksesta, jota Japanin kommunistinen puolue ja Japanin työtätekevä kansa tuntevat teitä — kansallissankareita kohtaan, Kiinan kansan kaikkea läheistä ja rakastamaa kohtaan sekä mainehikasta Kiinan kommunistista veljespuoluetta kohtaan yhteisessä taistelussamme Japanin imperialistisia ryöväreitä vastaan. Minä odottelin teitä kauan, mutta en voinut odottaa loppuun asti. Minä jo

kuulin lähenevän japanilaisen joukko-osaston laukauksia. Mitä saatoin tehdä tällaisessa tilanteessa? En tahtonut enkä voinut palata takaisin japanilaisiin joukko-osastoihin. Päätin lopettaa itseni ja jättää teille tämän pienen lahjan. Mutta minä en tiedä, saatteko te sen. Toivon teidän saavan sen.

Puristan lujasti kättänne.

Toverillisin tervehdyksin. Eräs teidän japanilaisista kommunisti-tovereistanne. 23/VI—1935.”

(Myrskyisiä suosionosoituksia, edustajat laulavat Internatsionaalen.)

Tämä ei ole satunnainen teko, tällä teolla on historiallinen merkitys. Tämä teko kuvastaa Kaukaisen Idän kahden suuren kansan keskinäistä rakkautta, kunnioitusta ja solidaarisuutta. Niin, toverit, me olemme Japanin imperiaalismin vastaan, mutta me rakastamme Japanin kansaa. (Suosionosoituksia.) Me olemme Japanin imperialismia vastaan sen takia, että se sortaa, riistää ja tuho meitä, Kiinan kansaa. Mutta me rakastamme Japanin kansaa sen takia, että Japanin kansa samoin kuin mekin, yhdessä meidän kanssamme, käy taistelua samaa yhteistä vihollista — julmaa, veristä Japanin imperialismia vastaan.

Niin, toverit, tämä on vain yksi japanilaisista sankarillisista kommunisti-tovereistamme. Tällaisia vallankumouksellisen internatsionalismin sankareita täytyy olla paljon Japanin ja muissa puolueissamme. Mutta yksi tällainen sankari herättää ansaittua ihastusta ja kunnioitusta koko maailman vallankumouksellisissa ja parhaimmissa älyissä. Minä pyydän kaikkia kongressissa läsnäolevia kunnioittamaan seisomaan nousten tämän ikuisesti unohtumattoman, rakastetun ja kunnioitetun kuolemattoman sankarin — tuntemattoman japanilaisen toverin muistoa. (K a i k k i n o u s e v a t s e i s o m a a n.)

Ikuinen kunnia kuolemattomalle sankarille!

Kunnia sankarilliselle Japanin kommunistiselle puolueel-

lemme, joka on kasvattanut riveissään tällaisen sankarillisen vallankumouksellisen internatsionalismin taistelija!

Kunnia Japanin sankarilliselle työväenluokalle ja Japanin työtätekeväälle kansalle, joka on antanut tällaisen suuren pojan, josta voi koko maailma olla ylpeä!

Kunnia leniniläis-stalinilaiselle Kommunistiselle Internationalemme, jonka riveissä ainoastaan voidaan takoa ja karkaista tällainen todellinen suuri sankari, joka ei sääli elämäänsä maailman vallankumouksen suuren asian puolesta. (Suosionosoituksia.)

Toverit kommunistit ja sosialidemokraattiset työläiset! Siirtomaiden vallankumousten asia on tärkeä ei ainoastaan sentähden, että siirtomaiden ja riippuvien maiden kansat muodostavat maapallon ihmiskunnan ehdottoman enemmistön. Tämä asia on tärkeä ei ainoastaan sentähden, että enemmistö siirtomaiden kansoista on todellisia työtätekeviä; se on tärkeä myöskin ei ainoastaan sen takia, että siellä on olemassa ja taistelee osia omasta työväenluokastamme ja sen puolueista, vaan myöskin sen takia, että siellä tosiasiallisesti hallitsevat samat kansan viholliset, joita vastaan ja joiden vallan kukistamiseksi te taistelette omassa talossannekin. Halveksiva suhtautuminen siirtomaan vallankumoukseen on yksi sosialidemokraattisten ukloonien jätteistä kommunistien ja etumaisten työläisten keskuudessa; siitä on tehtävä loppu päättävästi!

Luokkien taistelun nykyisissä kansainvälisissä olosuhteissa meidän on välttämättömästi hinnalla millä tahansa saavutettava kapitalististen maiden proletariaatin ja koko siirtomaa-maailman sorrettujen kansojen todellinen koko maailmaakäsittävä yhtenäinen vallankumouksellinen taistelurintama taistelussa maailman imperialismin vastavallankumouksellista yhteisrintamaa ja sen agentuuria vastaan. (Suosionosoituksia.)

Tähän meillä on kaikki perusedellytykset, meillä on

yhteinen vihollinen — imperialismi, meillä on yhtenäiset ohjelmat ja päämäärät taistelussa sosialismin puolesta, meillä on maailman vallankumouksen strategia ja taktiikka, meillä on vallankumouksellisen taistelun yhtenäinen linnoitus — SSSR, meillä on yhtenäinen maailman puolue — Kommunistinen Internationaale — ja meillä on sama ohjaaja ja johtaja — suuri Stalin! (Suosionosoituksia, edustajat nousevat seisomaan, jatkuvia suosionosoituksia.)

Toverit, on aina muistettava Vladimir Iljitshin viimeinen kirjoitus, viimeinen perintökäskey, jossa hän antoi selvän arvioinnin sodanjälkeisen kapitalismin kehitysperspektiivistä, kapitalismin ja sosialismin välisen taistelun perspektiivistä sekä samalla myöskin arvioinnin siirtomaiden vallankumousten osuudesta ja merkityksestä ratkaisevassa taistelussa sosialistisen ja kapitalistisen maailman välillä. Tämän kirjoituksen lopussa Lenin kirjoitti:

”Taistelun lopputulos riippuu loppujen lopuksi siitä, että Venäjä, Intia, Kiina jne. muodostavat kansainvaltaavan enemmistön. Ja juuri tämä kansain enemmistö on viime vuosina tavattoman nopeasti tullut vedetyksi taisteluun vapautuksensa puolesta, niin että tässä mielessä ei voi olla epäilyksen varjoakaan siitä, mikä tulee olemaan maailman taistelun lopputulos. Tässä mielessä on sosialismin lopullinen voitto täysin ja ehdottomasti turvattu.”¹

Niin, sosialismin lopullinen voitto on täysin ja ehdottomasti turvattu, varsinkin nyt, jolloinkin niin etumaisten imperialististen maiden työväenluokka kuin myös siirtomaitten sorretut kansat nousevat yhteiseen taisteluun fasismin, kapitalismin ja imperialistista sotaa vastaan, yhteiseen taisteluun neuvostovallan ja sosialismin puolesta.

Toverit! Kulkekaamme eteenpäin, korkeammalle Marxin-Engelsin-Lenin-Stalinin lippu, korkeammalle Kommunis-

¹ Lenin. Kootut teokset, XXVII nide, ss. 416—417. 2 painos.

tisen Internatsionaalen lippu! Maaailman sosialistisen val-
lankumouksen voittoa kohden! (Myrskyisiä suo-
sionosoituksia. Kaikuvat Englannin, Es-
panjan ym. edustajistojen tervehdyshuu-
dahdukset. Korean edustajisto alkaa lau-
laa Internatsionaalea, johon koko kon-
gressi yhtyy.)

KIINAN NEUVOSTOT SEITSEMÄN VUODEN AIKANA *)

TOV. TSHOU HO-SININ TOV. PIECKIN
SELOSTUKSEN KÄSITTELYN
YHTEYDESSÄ PITÄMÄ PUHE

*) "Pravdassa" (N:o 208 v. 1935) julkaistun tekstin mukaan.

Kominternin VI kongressiin mennessä Kiinan neuvostoliike oli vielä sikiöasteellaan. Partisaaniliike oli vasta alkamassa. V. 1930, jolloin Kiinassa alkoi uusi vallankumouksellinen nousu, sarjassa maakuntia muodostui pieniä neuvostopiirejä.

Kominternin ja kommunistisen puolueen oikealla johdolla on Kiinassa neuvostoliike 7 vuoden ajalla suuresti laajentunut ja saavuttanut valtavia menestyksiä. Neuvostopiirien alue käsittää nyt yli 2 miljoonaa neliö-lit¹ ja sen asukasluku on 58 miljoonaa. (Suosionosoituksia.)

Neuvostoliike ei ole vallannut ainoastaan vakinaisia neuvostopiirejä, vaan myöskin niihin rajoittuvat partisaaniliikkeen piirit, joissa on noin 50 milj. asukasta.

VI kongressin aikana Kiinan Punainen armeija oli kokoonpantu vähälukuisista, taistelukyvyltään heikoista, huonosti aseistetuista partisaanijoukkueista. Suurimmat niistä käsittivät muutamia tuhansia ihmisiä. Nyt nämä pienet partisaanijoukkueet ovat muuttuneet vakinaiseksi Puna-armeijaksi, jota kommunistinen puolue täydellisesti johtaa ja jonka runkona on työläisaines. Punaisen armeijan valtavana enemmistönä ovat uskolliset agraarivallankumouksen tyydyttämät taistelijat, joilla on nykyaikainen aseistus. Puna-armeijasta on tullut mahtava, taistelukykyinen armeija, jolla on yhtenäinen johto. Punaisen armeijan

¹ Yksi li = 540 metriä. Toim.

riveissä on nykyään 500.000 henkeä. Sitä paitsi partisaani-joukkueihin kuuluu yli miljoona henkeä. Punainen armeija on murskannut 6 imperialistien, militaristien ja Gomindanin sotaretkeä, tehnyt tyhjäksi fasistikenraali Secktin johdolla laaditun suunnitelman, suorittanut kolmentuhannen kilometrin taisteluretken sankarillisesti täyttäen neuvostojen puolustustehtävän.

Kiinan neuvostohallitus ei ainoastaan luonut Punaista armeijaa, vaan myöskin aseisti kansan ja kielsi kartanonherroilta ja kapitalisteilta aseenkanto-oikeuden.

Marraskuun 7 p:nä v. 1931 (Lokakuun vallankumouksen vuosipäivänä) I Yleiskiinalainen työläisten, talonpoikien ja sotilaiden edustajakokous asetti Väliaikaisen Keskusneuvostohallituksen, valitsi sen puheenjohtajaksi тов. Mao Tse-dunin ja samanaikaisesti perusti vallankumouksellisen keskus-sotaneuvoston, jonka johtoon tuli тов. Tshu De. Silloin syntyi maailman toinen ja siirto- ja puolisiirtomaiden ensimmäinen neuvostovaltio.

Neuvostohallitus kääntyi koko maailman työläisten, talonpoikien ja työtätekevään puoleen julistuksella, jossa ilmoitti leppymättömän suhteensa Kiinan kansan orjuuttajiin, imperialisteihin, kotimaiseen porvaristoon ja kartanonherroihin, sekä julisti taistelevansa Kiinan kansallisen riippumattomuuden ja vapauden puolesta, joukkojen taloudellisen ja poliittisen aseman parantamisen puolesta.

Kiinan kansan kansallisen ja yhteiskunnallisen vapauttamispolitiikan toteuttamiseksi Kiinan neuvostohallitus julkaisi perustuslakinsa, säätöi dekreetit maasta, työstä, vaalioikeudesta, talouspolitiikasta, kansallisuuspolitiikasta, avioliitosta jne.

Leninin-Stalinin opin soveltaminen kiinalaisiin oloihin — kas tämä oli perustana sille, että Kiinan kansan laajat joukot ovat kulkeneet vapautuksen ja voiton tietä. Tämän vuoksi neuvostoliikkeen jokainen menestys Kii-

nassa on Kominternin linjan voitto, Leninin ja Stalinin opin voitto. (Suosionosoituksia.)

Nyt siirryn neuvostohallituksen konkreettiseen politiikkaan eri aloilla.

Kiina on tosiasiaassa puolisiirtomaa, koko maailman imperialismin ja ensi sijassa Japanin imperialismin riiston kohde. Syyskuun 18 p:n v. 1931 jälkeen, jolloin melkein koko Koillis-Kiinan alue muuttui Japanin imperialismin siirtomaaksi, on Kiinan kansaa uhannut hävityksen vaara. Syyskuun 18 päivän tapahtumien yhteydessä eri piirien neuvostot (keskusneuvostohallitusta ei silloin vielä ollut) esittivät yhteisen julistuksen Koko Kiinan kansalle kutsuen Kiinan kansanjoukkoja tekemään vastarintaa Japanin imperialismille ja torjumaan niiden maa-, meri- ja ilmailuvoimat.

Kun Shanghain väestö yhdessä XIX armeijan sotilaiden kanssa kävi kansallista puolustussotaa Japania vastaan Shanghaissa, Kiinan neuvostohallitus kehoitti kaikkien neuvostopiirien joukkoja mielenosoitukseen ja tukemaan Shanghain väestöä ja XIX armeijan sotilaita. Neuvostopiireissä käytiin laajaa kamppailua varojen keräämiseksi Shanghain taistelijoiden avustamiseksi. Jos Gomindan ei olisi tällöin joka puolelta saartanut Kiinan neuvostopiirejä, olisi Punainen armeija mennyt Shanghain ja yhdessä japanilaisvastaisten joukkojen ja XIX armeijan kanssa käynyt sotaa Japanin imperialisteja vastaan.

Huhtikuussa v. 1932, jolloin Nankingin gomindanilainen hallitus petti Shanghain puolustuksen, Kiinan neuvostohallitus julisti sodan Japania vastaan kutsuen koko Kiinan väestön kansallis-vallankumoukselliseen sotaan taistelemaan Japanin imperialismin karkoittamiseksi Kiinasta.

Tällöin Gomindanin hallitus solmi Usunin sopimuksen ja lähetti rankaisuretkikunnan XIX armeijan sankarillisia taistelijoita vastaan. Futsjanin maakunnassa alkoi hyökätä Punaista armeijaa vastaan tarkoituksella pysäyttää

Punaisen armeijan eteneminen pohjoiseen. Tästä huolimatta Kiinan neuvostohallitus tammikuussa v. 1933 kääntyi uudelleen julistuksella koko Kiinan kansan puoleen, esittäen seuraavat kolme ehtoa, jotka ovat välttämättömät koko kansan yhteistä taistelua varten Japania vastaan:

1) hyökkäyksen lopettaminen Punaista armeijaa vastaan;

2) yleisdemokraattisten oikeuksien ja vapauksien: paino-, liittoutumis-, sana-, lakko-, mielenosoitusvapauden jne. myöntäminen kansalle;

3) aseistautumisvapauden ja japanilaisvastaisten vapaaehtoisten taistelijain laajan järjestämisoikeuden myöntäminen kansalle.

Me julistimme, että olemme valmiit solmimaan japanilaisvastaisen sopimuksen jokaisen Kiinan armeijan kanssa, joka suostuu näihin kolmeen ehtoon. Mutta Nankingin hallitus ei ainoastaan hyljännyt näitä ehtoja, vaan vielä enemmän voimistutti neuvostopiirien taloudellista boikottia ja keskitti valkoisten armeijoiden voimat yleishyökkäykseen neuvostopiirejä ja Punaista armeijaa vastaan. Punainen armeija menestyksellisesti torjui tämänkin hyökkäyksen tuhoten useita Tshan Kai-shin divisioita.

Tämä neuvostohallituksen politiikka kohotti laajojen kansanjoukkojen kansallista itsetietoisuutta ja johti siihen, että osa Tshan Kai-shin komentajista ja sotilaista hyväksyi neuvostohallituksen ehdotuksen. Tämä johti taistelusopimuksen solmimiseen Futsjanin "kansanhallituksen" ja XIX armeijan kanssa. Kun Tshan Kai-shi lähetti sotajoukkojaan Futsjaniin, niin neuvostohallitus mobilisoi viipymättä Puna-armeijan XIX armeijan avuksi. Vain sen vuoksi, että futsjanilainen "kansanhallitus" ja muutamat XIX-armeijan johtajat horjuivat, Futsjanin tapahtumat päättyivät tappioon.

Kiinan neuvostohallitus vannoi johtavansa loppuun asti

koko Kiinan kansan taistelua, sallimatta imperialististen rosvojen orjuuttaa sitä. (Suosionosoituksia.)

Neuvostovallan erikoispiirteenä on se, että jokaisella työläisellä, talonpojalla, köyhällä, toimitsijalla, intelligentillä on äänioikeus sukupuoleen ja kansallisuuteen katsomatta.

Kuntien neuvostojen vaalien jälkeen edustajat kiinnitettiin määrättyihin väestöryhmiin. Tämän ansiosta neuvostojen ja joukkojen välille muodostui kiinteä yhteys. Kaupunki- ja kyläneuvostojen jäsenet jaettiin ryhmiin aluettain. Neuvostoissa on vakituksia tai väliaikaisia sektioita. Jokaisen puolen vuoden ajalla kutsutaan koolle valitsijain kokous. Jos neuvoston jäsen tekee jonkun vakavan virheen, joka vaatii hänen poiskutsumistaan, niin 10 valitsijan ehdotuksesta, jonka on hyväksynyt puolet valitsijamäärästä, neuvoston jäsen voidaan kutsua pois tehtävästään.

Kiinan väestö on etupäässä maanviljelystä harjoittavaa. Talonpojat tarvitsevat ennen kaikkea maata, mutta 80 prosenttia maasta on Kiinassa kartanonherrain käsissä. Kartanonherrat vuokraavat tavallisesti maan talonpojille, ottaen itselleen 60—80 prosenttia heidän tuloistaan. Tämän vuoksi neuvostovalta heti muodostumisestaan lähtien asetti perustehtäväkseen maakysymyksen ratkaisun.

V. 1930 alettiin maiden jako Futsjanin maakunnan länsiosassa ja Tsjansin maakunnassa, sen jälkeen jaettiin maa myöskin kaikissa muissa neuvostopiireissä.

Kokemus osoitti, että maanjako yksistään ei riitä. Oli suoritettava kamppailuja maajaon tulosten tarkastamiseksi. Tarkastuksessa ilmisaatu virheellisesti jaettu maa luovutetaan niille talonpojille, jotka eivät olleet saaneet maata ollenkaan tai olivat saaneet vähän, mutta yleistä maan uudelleenjakoa ei suoriteta.

Tällaisessa v. 1933 keskusneuvostopiireissä suoritettussa tarkastuskamppailussa kävi selville, että eräs osa karta-

nonherroista oli osannut säilyttää maansa. Heiltä takavari-koitiin 317 539 dania maata. Tämä maa oli jäänyt kartanonherrain käsiin siksi, että he eivät vielä olleet kadottaneet vaikutusvaltaansa ja sortivat talonpoikia, jotka eivät uskaltaneet esiintyä heitä vastaan. Siellä täällä kartanonherrat tunkeutuivat neuvosto-aparaattiin ja tekivät tuho-työtä.

Tarkastuskamppailun aikana vastavallankumoukselliset kartanonherrat paljastettiin ja neuvosto-oikeus tuomitsi heidät ankarasti. Agraarivallankumouksen hedelmät jou-tuivat täydellisesti köyhien, keskivarakkaiden ja batrak-kien käsiin.

Kiinan maatalous on rappiutilassa. Imperialismin talou-dellinen hyökkäys on tunkeutunut syvälle maaseudulle ja aiheuttanut sen köyhtymisen. Tämä ilmiö on yhteinen koko Kiinalle, mutta neuvostopiireissä sitä tämän lisäksi kaksinkertaistutti taloudellinen saarto ja Gomindanin mili-taristien hyökkäyksen aiheuttamat mitä kauheimmat hä-vitykset.

Mutta tästä huolimatta neuvostohallitus on kuitenkin kyennyt nostamaan maatalouden ennenkuulumattoman korkealle kannalle. Se on antanut rahallista apua talon-pojille työkarjan hankkimiseksi. Se on auttanut erikoi-sesti niitä talonpoikia, jotka ovat muokanneet hyljättyjä viljelysmaita, vapauttamalla heidät verojen maksusta. Sa-maan aikaan neuvostohallitus on suorittanut kaikki toi-menpiteet, jotka edistävät työn parhainta järjestelyä: kes-kinäisen yhteiskunnallisen työavun järjestäminen, naisten työprikaatien muodostaminen, uutismaiden raivausprikaa-tien järjestäminen, patojen remonttiprikaatien järjestämi-nen ja kastelua valvovien prikaatien järjestäminen jne.

Näiden toimenpiteiden tuloksena on ei ainoastaan voi-tettu Gomindanin väkivallantekijöiden aiheuttamat vaikeu-det, vaan on huomattavasti kohotettu satoisuutta. Maata-

loustuotannon lisäkasvu keskusneuvostopiireissä vuonna 1933 teki vuoteen 1932 verrattuna 150 %. Kaikissa Gomindanin piireissä oli v. 1934 suuria tulvia, nälkäänäkevien määrä nousi 100 miljoonaan henkeen, mutta neuvostopiireissä sensijaan maataloustuotanto kohosi 100 prosentilla. Gomindanin lehdistö on pakoitettu tunnustamaan, että "bandiittipiireissä" muokataan maata täysin normaalisesti, että muutamilla seuduilla neuvostopiireissä metsätalous ja kasvitarihviljelys ovat paremmalla kannalla kuin meillä".

Taistelussaan taloudellista saartoa vastaan ja kansanjoukkojen varustelun parantamiseksi neuvostohallitus kiinnittää vakavaa huomiota teollisuuden sekä sisämaan- ja ulkomaankaupan kehittämiseen. Koska yksityis-pääoman teollisuus- ja kauppalaitoksilla on vallitseva osuus neuvostopiirien kansantaloudessa, niin neuvostohallitus on säätänyt lain yksityispääoman sijoittamishdoista teollisuuteen ja kauppaan.

Suurta huomiota kiinnitetään valtion tuotantolaitoksiin. Niihin kuuluu kaksi suolatehdasta, ulkomaankaupan syndikaatti, valtion tavaratalot, utshia (erästä metallilajia) hankkivat ja jalostavat valtion trustit, raakarautasulattimojen trusti, paperitrustit ym. Nämä valtion tuotantolaitokset on perustettu pääasiallisesti taistelun käymiseksi taloudellista saartoa vastaan, neuvostopiirien taloudellisten vaikeuksien lieventämiseksi ja väestön hyvinvoinnin parantamiseksi, mutta ei suinkaan valtion monopoolin viipy-mättä toteuttamiseksi yksityispääomaa vastaan.

Talonpojat ovat saaneet maata. Työläisten työpalkat ovat kohonneet. Väestön ostokyky on noussut huomattavasti. Jos Gomindanin piireissä teollisuus ja kauppa kulkevat maailman taloudellisen kriisin vaikutuksesta täydellistä vararikkoa ja romahdusta kohden, niin neuvostopiirien talouselämä kehittyy sensijaan päinvastaiseen suuntaan.

Gomindanin piirien monia kauppiaita, jotka ovat tyyty-

mättömiä Nankingin hallituksen saartopolitiikkaan, kiinnostaa kauppayhteyden kehittäminen neuvostopiirien kanssa. He harjoittavat laajasti salakuljetuskauppaa.

On itsestään selvää, että menoimensa peittämiseksi neuvostohallitus on nojautunut verotuloihin. Neuvostopiireissä on nykyään 3 eri veromuotoa: tulli-, kaupp- ja maatalousverot. Verojen luonne on progressiivineu. Verojen pääpaino lankeaa omistavien luokkien kannettavaksi.

Neuvostopiireissä on pääpiirteissään toteutettu 8-tunnin työpäivä, solmitaan kollektiivisia sopimuksia, on järjestetty työtarkastus ja yhteiskunnallisen vakuutuksen elimet. Työläisten etujen puolustamiseksi on neuvostohallitus säätänyt työlain. On perustettu erikoisia oikeuselimiä, jotka selvittelevät työselkkauksia, taistelevat työnantajien tekemiä työlain rikkomuksia vastaan. Neuvostopiireissä ei ole työttömyyttä. Gomindanin Kiinassa sensijaan työttömien on ruvettava bandiiteiksi tai nähtävä nälkää.

Neuvostohallitus on ottanut käytäntöön yleisen maksuttoman opetuksen. Gomindanin piireissä kulttuuri- ja valistuselimet ovat täydellisesti kartanonherrojen ja kapitalistien käsissä. Oppilaitoksissa opiskelevat ainoastaan heidän lapsensa, mutta työläisten ja talonpoikain lapsilla ei ole oikeutta eikä mahdollisuutta saada sivistystä. Heidän valistuspolitiikkansa on se, että opetetaan kansaa luopumaan Japanin aseellisesta vastustamisesta.

Lehtiemme painosmäärätkin todistavat keskusneuvostopiirien kulttuurisesta kasvusta. Meillä on kaikkiaan 34 lehteä, niiden jokaisen painosmäärä on muutamia kymmeniä tuhansia.

Neuvostohallitus on perustanut yliopiston, Marxin nimelle omistetun kommunistisen yliopiston, leniniläisiä pedagogisia kouluja, lääketieteellisen yliopiston, liikenneinstituutin, Punaisen armeijan sota-akademian, taideakademian, maataloudellisen keskuskoulun y.m. Neuvostot anta-

vat erikoisia huojennuksia intelligenssille ja taidetyöntekijöille.

Neuvostojen valtaamien piirien taloudellisesta järellä jääneisyydestä huolimatta. Gomindanin monista ankarista hyökkäyksistä huolimatta neuvostohallitus on mitä raskaimman sotatilanteen vallitessa kyennyt tekemään valtaavan työn.

Kiinan kansa elää nykyään tavattoman raskasta ajan-kohtaa. Japanin militaristit valtaavat jatkuvasti Pohjois-Kiinan alueita ja Nankingin hallitus antautuu yhä häpeällisemmin Japanin imperialismin edessä. Gomindanin vallan alla olevissa piireissä vallitsee taloudellinen sekasorto, joka tuomitsee väestön työttömyyteen, köyhyyteen, nälkään ja sukupuuttoon häviämiseen. Ainoana ulospääsynä on vain itseuhrautuvainen taistelu ulkolaisia interventtejä ja niiden agentuuria — Gomindania — vastaan. Kiinan neuvostohallitus on valmis johtamaan Kiinan kansan taistelua ulkolaisia anastajia vastaan, valmis tekemään sopimuksen jokaisen poliittisen ryhmän ja sotilasosaston kanssa yhteisestä vastarinnasta Japanin imperialismia vastaan tämän mitä tärkeimmän tehtävän — Kiinan pelastamiseksi sitä uhkavasta häviöstä — suorittamiseksi. Kiinan neuvostohallitus on vakuutettu siitä, että 400-miljoonaisen Kiinan kansan tukemana se kykenee voittamaan japanilaiset ja muut imperialistit, jotka sortavat Kiinan kansaa ja hävittävät sen maata. Se kykenee voittamaan Kiinan kansalle täydellisen riippumattomuuden ja vapauden.

Kiinan neuvostohallitus ilmaisee olevansa valmis solmimaan ystävyysuhteet jokaisen maan kanssa, joka tukee Kiinan riippumattomuutta.

Me tervehdimme sydämellisesti japanilaista veljespuoluettamme, joka käy sankarillista taistelua Japanin militaristien suorittamaa Mandshurian valtausta vastaan, näyttää maailman proletariaatille parasta esimerkkiä taistelussa maailman imperialismin herruutta vastaan. Me terveh-

dimme myöskin Amerikan veljespuoluetta, joka on jo alkanut kerätä varoja Punaisen armeijan avustamiseksi.

Kiinan vallankumous on jo tullut suureksi tekijäksi maailman vallankumouksessa. Kiinan vallankumouksen ja Kiinan neuvostojen puolustaminen on taistelua maailman vallankumouksen voiton puolesta, se on taistelua koko maailman työväenluokan vapautuksen puolesta. Me olemme vakuutettuja siitä, että jokainen kommunisti, jokainen työläinen, jokainen vallankumoustaistelija tajuaa suuret kansainväliset tehtävänsä ja täyttää ne mitä suurimmalla päättäväisyydellä. (Myrskyisiä, jatkuvia suosionosoituksia. Koko sali tervehtii seisokaallaan тов. Тshou Ho-sinia.)

SISÄLTÖ

Kiinan vallankumous nousussa.	Siv.
Тов. Ван Минин puhe Kominternin VII maailmankongressissa	3—22
Ennenkuulumaton kansallinen kriisi	5
Yhtenäinen imperialisminvastainen kansanrintama	7
Punaisen armeijan ja neuvostojen voimat kasvavat Kiinassa	13
Kuolemattomia sankareita	17
Kiinan neuvostot seitsemän vuoden aikana.	
Тов. Тshou Ho-sinin puhe Kominternin VII maailmankongressissa	23—33
Liite: Kiinan kartta	

Отв. редактор Т. И. Ринтала

Технический редактор В. Финберг

Уведом. Главлита АССР № В-1231

Формат бумаги 82×1100

2½ ц/л. Кол. зн. на ц/л 33.400

Тираж 2.500

Заказ № 2673

Кирья № 175

Славо в набор 3 X-35

Подписано к печати 13/X-35

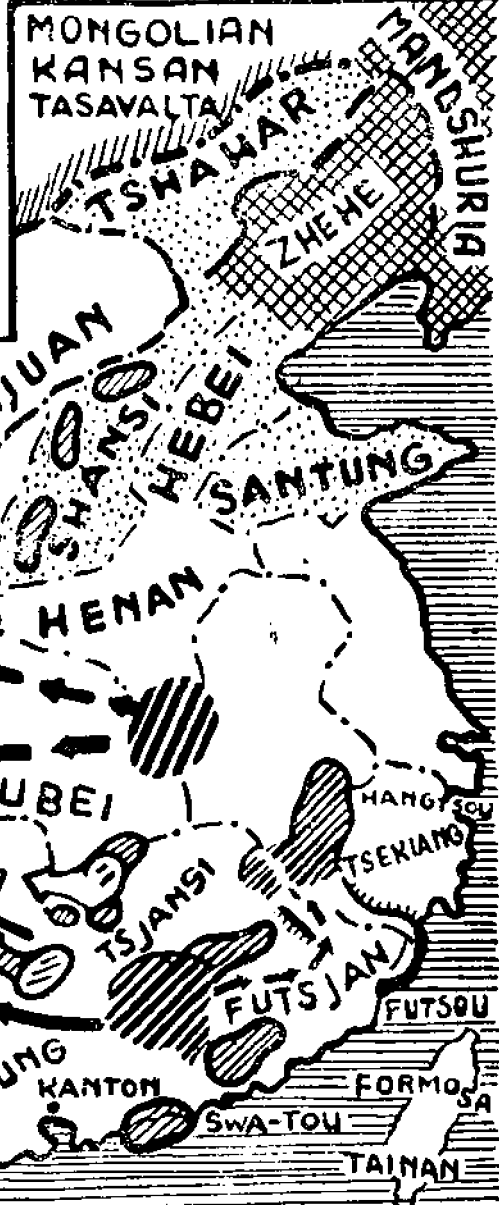
Гос. типография им. Антонина Петрова, Петрозаводск, Пушкинская, 7

NEUVOSTO- JA PARTISAANIPIIRIEN KEHITTYMINEN TSHANKAISHIN 5:n ja 6:n RETKEN JÄLKEEN

VANHAAT PIIRIT: Uudet PIIRIT:

 NEUVOSTOPIIRI ● NEUVOSTOPIIRI
 PARTISAANIPIIRI ● PARTISAANIPIIRI

JAPANIN IMPERIALISMI-
OKKUPAATIO-
JOUKKOJEN MIEHITTÄ-
MÄT ALUEET.

SELITYKSIÄ OIKEELLISEEN KARTTAAN

Aikaisemmin Keskusneuvostopiiri sijaitsi Tsjan-sin ja Futsjanin maakunnissa, jossa myös olivat Kiinan punaisen armeijan päävoimat. Syyskuussa v. 1934 Gomindanin puolueen ja Nankingin hallituksen sotajoukot, joidenka määrä nousi useihin satoihin tuhansiin ja jotka olivat aseistettuja ilmailuvoimilla, tankkeilla, tykistöillä ja konekivääreillä, piirittivät Tshan Kai-shin ja kenraali Secktin suunnitelman mukaan Keskusneuvostopiirin ja Kiinan punaisen armeijan joka puolelta, pyrkien tuhoamaan Kiinan punaisen armeijan, jonka aselustus oli paljon puutteellisempi kuin nankingilaisten sotajoukkojen. Tämän lisäksi saarto aiheutti Keskusneuvostopiirin alueella elintarvevaikeuksia.

Pääasiassa näiden syiden perusteella Kiinan kompuolueen Keskuskomitea päätti jättää entisen Keskusneuvostopiirin alueelle vain partisaanijoukkoja ja siirtää Kiinan punaisen armeijan päävoimat ja Keskusneuvostopiirin uuteen maakuntaan, Sytshuanin maakuntaan, joka kartassa on merkitty mustalla.

Tämä Kiinan punaisen armeijan 3 tuh. kilometrin pituinen siirtymisreitti, Kiinan rautavyöry, Tsjansin-Futsjanin maakunnista Sytshuanin maakuntaan on kartassa osoitettu nuolilla idästä länteen. Uudella Keskusneuvostopiirillä on hyviä laajentumismahdollisuuksia Kiinan muihin maakuntiin.

Hinta —: 35

**ГОСУДАРСТВЕННОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО КИРЬЯ
ИЕТРОВАВОДСК 1985**